Contributed by Marijke Colle
woensdag, 20 maart 2013 - Last Updated woensdag, 20 maart 2013

Het tweede seminarie over ecologie dat in het IIRE (International Institute for Research and Education) in Amsterdam werd georganiseerd door de Vierde Internationale was een betekenisvolle stap vooruit. De aanwezigheid van leden van nationale leidingen van organisaties van de Internationale toont dat ons werk en onze activiteiten rond de ecologische crisis belangrijker zijn geworden.

Ons ecosocialistisch alternatief voor het kapitalistisch systeem wordt meer en meer een centraal thema in de partijen van meerdere landen. De resoluties die op de laatste twee wereldcongressen werden gestemd, kregen zo hun concrete toepassing in de dagelijkse politieke praktijk.

Algemene inleiding

Het seminarie begon met een algemene inleiding over de huidige toestand van de planeet voor wat betreft negen elementen van de ecologische crisis, met als belangrijkste gegeven natuurlijk de klimaatcrisis. Andere elementen die werden besproken waren: de verzuring van de oceanen, de evolutie van de stratosferische ozonlaag, de stikstof- en de fosforkringloop, het verlies aan biodiversiteit, het gebruik van zoet water, de wijzigingen in landgebruik, de toename van fijnstof deeltjes en aërosolen in de lucht en tenslotte, de globale chemische vervuiling van de biosfeer.

Voor elke factor trachten wetenschappers nu de kritische grenswaarden en de timing van mogelijke onomkeerbare veranderingen vast te stellen. Het overzicht gaf concrete cijfers en tijdslimieten aan die het idee dat de ecosystemen en de aarde als dusdanig wel degelijk begrensd zijn, in concrete realiteiten vertaalde.

In de algemene discussie kwamen deelnemers tussen over de problematiek van de bevolkingsgroei, over algemene aspecten van de campagnes tegen de klimaatsopwarming en voor sociale rechtvaardigheid, over de strijd tegen de nieuwe extreme oil extractiemethodes, de weerstand van inheemse volkeren tegen de privatisering en de roof van hun voorouderlijke gronden.

De audio opname en de PowerPoint presentatie van de inleiding kan je in het Frans, het Engels en het Spaans, hier raadplegen:

In het tweede gedeelte van het seminarie gaven de deelnemers uit de verschillende landen korte rapporten over specifieke acties en ecosocialistische activiteiten in hun respectievelijke landen. Na elke rapport volgde een korte discussie. Ook deze rapporten werden audio opgenomen en zijn te raadplegen op de website.

Deelnemers uit België, Brazilië, Euskadi, Frankrijk, Duitsland, Groot-Brittannië, de Filippijnen, Italië, Nederland, Noorwegen, Québec (Canada), Rusland, Spanje, Zwitserland en de USA bediscussieerden de rapporten.

Rapporten per land

De rapporten van telkens twintig minuten, waren zeer divers, ze waren een weergave van acties en van theoretische bijdragen uit de verschillende landen. Er was een algemene inleiding over het concept ecofeminisme. Een rapport over de geschiedenis van de antikernenergie beweging in Duitsland verklaarde waarom een grote meerderheid van de Duitse bevolking al dertig jaar tegen kernenergie gekant blijft en dus waarom, na Fukushima, premier Merkel verplicht werd alle Duitse kerncentrales te sluiten.

De ervaring van geslaagde ecosocialistische acties door inheemse volkeren in Latijns Amerika stond in scherp contrast met de afwezigheid van betekenisvol verzet tegen de diepzee olieboringen die gepland zijn voor de Braziliaanse kust.

De meeste deelnemers wisten niets over de nieuwe ecologische strijd die in Rusland wordt gevoerd door vooral jonge mensen. Dit begon in 2010 met het verzet tegen de plannen van Poetin om een autosnelweg te bouwen door het Khimki bos ten noorden van Moskou. Twee jonge Russische deelnemers spraken ook over andere acties tegen vervuiling en tegen megadammen. Deze beweging werd scherp aangevallen door het regime, een van de deelnemers aan het seminarie kon vrijkomen uit de gevangenis en verkreeg politiek asiel in Nederland, hij was beschuldigd van terrorisme in de acties voor de bescherming van het Khimki bos.

De ervaring van de ecologische strijd op het eiland Mindanao was erg boeiend. Het is een combinatie van de verdediging van de voorouderlijke grond door inheemse volkeren, strijd voor voedselsoevereiniteit tegen de agrobusiness en de reconversie van chemische naar organische landbouw in dorpen van de verschillende regio’s. Dit werk is al meerdere jaren bezig en hierdoor werden meer dan honderd plaatselijke rijstvariëteiten gered en worden nieuwe methodes uitgetest van organische bemesting.

Uit Europa hadden we rapporten over de strijd tegen de privatisering van het water in Aragon (Spanje), over de strijd van de laatste twintig jaar in Baskenland waarbij kerncentrales aan de kust en grote dammen in de bergen werden tegengehouden. Verder kwam de huidige acties in Frankrijk tegen de bouw van een grote luchthaven Notre Dame des Landes nabij Nantes aan bod, het ecosocialistisch werk in Genève en de kampanje voor één miljoen groene banen in Groot Brittannië. Deze laatste kampanje is belangrijk omdat dit toont hoe samenwerking met de grote vakbonden rond de klimaatsverandering verbonden met sociale rechtvaardigheid mogelijk is.

Een jonge ecosocialistische activist, lid van Solidarity, uit de Verenigde Staten, legde uit dat er nu

een nieuwe generatie jonge mensen in actie komt tegen de oliepijpleiding die gepland wordt tussen de Canadese provincie Alberta en de Golf van Mexico. Deze pijpleiding zou de zware olie uit de teerzanden van Alberta transporteren voor raffinage in het Zuiden van de VS. Het feit dat Obama dit plan waarschijnlijk zal goedkeuren, zal bij een aantal van deze activisten alle illusies in de Democratische Partij doen verdwijnen.

In Canada zijn het vandaag voornamelijk de “eerste volkeren” in de provincies waar de teerzanden worden ontgonnen, die nu actie voeren tegen klimaatsverandering en tegen de staat Canada. De deelneemster uit Québec noemde Canada de belangrijkste rogue state die met zijn energie export plannen het wereldklimaat rechtsreeks in gevaar brengt.

Spijtig genoeg kon een kameraad uit Algerije, gespecialiseerd in urbanisme, het seminarie niet bijwonen zodat de ecologische crisis in Noord-Afrika niet aan bod kwam.

Evaluatie en verdere plannen

Na twee dagen intense discussie en rapporten, namen de deelnemers op zondag de tijd voor een evaluatie en voor discussie over verdere plannen.

Het principe van een tweejaarlijks seminarie werd goedgekeurd door de deelnemers. De discussielijst ecologie zal geactiveerd worden voor uitwisseling tussen geïnteresseerde kameraden en activisten. We zullen een coördinatiegroep opzetten met kameraden uit Europa aangevuld met iemand uit Latijns Amerika en iemand uit Azië.

Deze coördinatiegroep zal werken aan een vragenlijst over onze betrokkenheid in ecosocialistische strijd om zo een breder overzicht te verkrijgen over onze activiteiten in de verschillende landen.

De ecosocialistische groep van SolidaritéS (Zwitserland) is van plan een Europese conferentie te organiseren over onze visie op ecosocialisme als radicaal, antikapitalistisch,internationalistisch en feministisch project.

Franse kameraden stellen voor te werken aan een brede mobilisatie in Europa ter gelegenheid van de VN klimaat top in Parijs in december 2014.

De kameraden van de Filippijnen werken aan plannen om ecosocialistische seminaries te organiseren rond specifieke problemen in de regio.

De resultaten van het seminarie zouden moeten besproken worden in alle secties van de Vierde Internationale en in de internationale leiding.

Publicatie

Als we de tijd vinden, zullen alle rapporten samen met nog aanvullende artikelen, gepubliceerd worden als een bloemlezing van ecosocialistische strijd.

De rapporten en de algemene inleiding van het seminarie worden als audio files gepubliceerd op de website van het IIRE in de drie talen.